

Principper, der ere nedlagte i dette Lovforslag. Og med Hensyn til Gennemførelsen af disse Principper synes jeg ogsaa, at det foreslaaede gennemgaaende er heldigt. Det følger jo i meget væsentlig Grad det Forslag, der af Kommunalbestyrelsen blev indleveret til Ministeriet. Navnlig forekommer det mig ogsaa heldigt, at Kommunalbestyrelsen og Ministeriet ere enedes om at følge Ratesystemet, saaledes at man undgaar, at der kommer en uforholdsmæssig høj Beskatning for den enkelte ved en forholdsvis mindre Merindtægt. Forslaget har i det hele, saaledes som Ministeriet her har formet det, en jævn og rimelig Stigning af Skatten efter Indtægten. Fradraget for Børn er sat til 100 Kr. pr. Barn. Det synes ogsaa at være rimeligt. Med Hensyn til Formueskatten foreslaas den at skulle være 0,3 pCt. for Formuer indtil 100,000 Kr. og derefter 0,3 pCt. for de første 100,000 Kr., 0,6 pCt. for Resten. Ingen Formuer paa under 20,000 Kr. skulle beskattes, hvis den, der ejer denne Formue, ikke har en Indtægt af mindst 800 Kr. Her bliver det naturligvis altid noget en Skønssag, om man vil sætte Indtægtsbeløbet til 800 Kr. eller gaa noget højere.

Forslaget vil i det hele, saaledes som det nu er formet i Øjeblikket, altsaa uden yderligere Paalæg paa de forskellige Satter, give Københavns Kommune en Merindtægt af 995,000 Kr., medens Kommunens Forslag vilde medføre en øjeblikkelig Merindtægt af 654,000 Kr.

Der er endnu et Par enkelte Spørgsmaal, jeg ønsker at sige et Par Ord om. I Kommunalbestyrelsens Forslag var foreslaaet, at alle Mænd og Kvinder med Indtægter paa under 800 Kr. skulde kunne forlange sig satte i Skat til en Indtægt af 400 Kr. Saa vidt jeg i Øjeblikket erindrer — jeg har ikke haft Lejlighed til at slaa det efter —, har man haft en lignende Bestemmelse paa Frederiksberg, og der har den vistnok ikke vist sig at have nogen praktisk Betydning. Jeg finder det rimeligt, at Ministeren, der jo ønsker Forslaget fremmet saa hurtigt som muligt, ikke har medtaget denne Bestemmelse. Det har vist sig, at man havde meget vanskeligt ved at blive enig paa Rigsdagen om at nedsætte Grænsen til 800 Kr., og hvis man nu paa ny kom ind paa Stridigheder paa det Punkt, vilde der neppe være nogen Tvivl om, at Lovforslagets Vedtagelse i alt Fald kunde udsættes derved.

Jeg har set en Indvending imod Forslaget, saaledes som det her er formet, i en Artikel i „Social-Demokraten“ for 27. Marts. Man gør i denne Artikel opmærksom paa, at hvis Forslaget om, at ingen Indtægt ved Børnefradraget maa komme ned under 400 Kr., vedtages, saaledes som det er foreslaaet her i Forslaget, vil det berøve Tusinder af Familie-fædre og deres Hustruer deres nuværende kommunale Valgret. En Mand med 1,000 Kr.s Indtægt og 3 Børn under 15 Aar vil faa sin Indtægt nedsat til 700 Kr. og miste sin Valgret, staar der i Artiklen i „Social-Demokraten“. Jeg vil gerne i den Anledning sige, at dette beror paa en fuldstændig Misforstaaelse af Forslaget. En saadan Mand vedbliver at være Skatteyder, og det vil ogsaa fremgaa af Forslagets § 5, hvor der staar, at af Skatteindtægter paa indtil 800 Kr. beregnes 0,6 pCt. Det er altsaa en Forudsætning for min Bedømmelse af Forslaget paa dette Punkt, at jeg har Ret i den Betragtning, at en saadan Mand, der paa Grund af Fradragene, som skyldes det Antal Børn, han har, vedbliver at være Skatteyder til Kommunen, selv om hans Skatteindtægt gaar ned under 800 Kr., og altsaa vedblivende ogsaa har sin Valgret.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til at nyde velvillig Fremme og til hurtig Behandling her i Tinget. Jeg anser det ganske vist for rimeligt, at denne Sag behandles i et Udvalg, men jeg vil gerne for mit Vedkommende tilsige Ministeren Bistand til at faa Sagen hurtigt fremmet.

Borgbjerg: Ligesom den sidste ærede Taler, der talte paa Folketingsflertallets Vegne, hilser jeg paa Socialdemokratiets Vegne dette Lovforslag med Tilfredsstillelse. Det handler om en gammel Sag, som er gennemtænkt og gennemdrøftet i sine Grundtanker og Enkeltheder gennem overmaade mange Aar. Kravet om en Ændring af de københavnske kommunale Skatteforhold, Kravet om Bevægelsesfrihed, i hvert Fald for større Indtægter, er meget gammelt. Det er ikke det nuværende kommunale Demokrati, der har rejst og været med til at rejse dette Spørgsmaal. Det rejstes ogsaa i tidligere Tider under den tidligere konservative Styrelse. Det var allerede i Begyndelsen af 90erne, at Borgmester Borup og hele det konservative Flertal, som den Gang sad i Magistrat og Kommunalbestyrelse, rejste Kravet om Ret til Forøgelse af den køben-